

ΤΡΙΤΗ Γ' ΗΧΟΣ
Στιχηρά Προσόμοια Δεσποτικά
Ἦχος γ'
Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς Σωτήρ μου καὶ τοῦ σώματος, δεινῶς ἐπαναστάντα, βυθίζουσί με ἄμφω, καὶ πρὸς βάθος ἀπογνώσεώς με ἔλκουσιν, ἀλλ' ὡς ποτὲ θάλασσαν, ταῦτα κατεύνασον, καὶ γαλήνην μοι δίδου.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οὐκ ἔχω παρρησίαν ὅπως ὁ κατάκριτος, εἰς ὕψος ἀτενίσαι, τοῦ οὐρανοῦ καὶ βλέψαι, ἀπὸ πλήθους κατελκόμενος ππαισμάτων μου, λοιπὸν ὡς ὁ Τελώνης, βοῶ· Ἰλάσθητι, τῷ ἀθλίῳ μοι Σῶτερ.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μεγάλη καὶ φρικτὴ σου Δέσποτα ἡ ἔλευσις, ἐν ἣ καθίσσης κρίσιν, δικαίαν ἐκτελέσαι· μὴ οὖν κρίνης με τὸν κατακεκριμένον, ἀλλ' ὡς Θεὸς φείσαι μου, καὶ ἐλευθέρωσον, τῆς μελλούσης ἀνάγκης.

Ἔτερα, τοῦ Προδρόμου, ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς ὄρθρος ἐξανέτειλας πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζων τὰς καρδίας, τῶν σὲ ὑμνούντων ἔνδοξε· διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ τὰς ψυχὰς Προφήτα, τοῦ γεραίρειν σε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτήρος.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Μὴ παύση ἱκετεύειν Πρόδρομε μακάριε, ὑπὲρ παντός τοῦ κόσμου, δεόμεθά σου πάντες, ὅπως λάβωμεν ἐξ ὕψους θεῖαν χάριν, καταπατεῖν τὴν κάραν, τοῦ κακογνώμονος, οἱ πλουτοῦντές σε πρέσβυν.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦνίκα τοῦ φθαρτοῦ με μέλλει Κύριος, χωρίζειν τότε σκήνους, προστάτην εὐροίμῃ σε, καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπην, Ἰωάννη Πρόδρομε καὶ Προφήτα, καθοδηγούντά με, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὅμοιον

Μὴ παύση ἱκετεύουσα ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἀπειλῆς καὶ ἐνεστώσης, πάσης βλάβης, καὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου, πάντας ἐξάρπασον, Θεοτόκε σουὺς δούλους.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά

Ἐσπερινὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι, Χριστέ, μετὰ θυμιάματος, καὶ ὡδῶν Πνευματικῶν. Ἐλέησον

Σωτήρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

Σώσον με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία, ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει, δός μοι χεῖρα βοήθειας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μεγάλῃ τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρροῦμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῆ, ψυχὴ μου μετανόησον, χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται, βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα ἡμάρτον, πρὶν με καταδικάσης, φείσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔως πότε ψυχὴ μου, ἐπιμένεις τοῖς πταισίμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν, λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν, καὶ βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα ἡμάρτον, ἀναμάρτητε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπτε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου, σὺ γινώσκεις Κύριε, δός μοι χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ σῶσον με.

Δικαίας κρίσεως ἐπερχομένης, καὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὅλων δικάζοντος, ποίαν ἀπολογία δώσεις ψυχὴ μου; εἰμὴ πρὸ τοῦ τέλους βοήσης· Ἥμάρτον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ὠραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσαν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταισίμασιν ὁ ἄθλιος· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου· Δέξαι με Πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα

Θείας πίστεως ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν τῇ σκέπῃ σου, προσπεφευγότες, πίστει κράζομεν, ψυχῆς ἐκ βάθους, θεομακάριστε Προφήτα καὶ Πρόδρομε, τῶν πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ νοσημάτων τὸν σάλον κατεύνασον, καὶ ματαίωσον ἐχθρῶν δυσμενῶν βουλευματα, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικὸν

Τὴν ὠραιότητα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῶν ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαιδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι, ἐνίκησαν ἀνδρείως δέ, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· ὄθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις οἰκτίρμον, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει, καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Κανὼν κατανυκτικός, φέρων ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἐμοῖς στεναγμοῖς πρόσχες, ὦ Θεοῦ Λόγε. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α' Ἦχος γ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γέωσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐαυτοὺς θερμῶς ἀδελφοὶ κλαύσωμεν, ὅλη τῇ ψυχῇ, ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, ἀνάψωμεν τὰς πράξεις, ὥσπερ φαιδρὰς λαμπάδας, ὅπως θείου νυμφῶνος τύχωμεν ἐκεῖ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μεταγνοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς, σέσωσται, πάλαι Μανασσῆς· ἐβόησε γὰρ μέσον, δεσμῶν κατειλημμένος, πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τοῦτον ζήλου ψυχῆ, καὶ σῶζῃ εὐχερῶς.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὄφθαλμῶν πηρώσεις, χειρῶν στέρησιν, γλώσσης ἐκκοπήν, ποδῶν τε ἀφαιρέσεις, μηρῶν καὶ βραχιόνων, ὑπήνεγκαν οἱ θεῖοι Ἀθλοφόροι, εὐχαριστοῦντες Ἰησοῦ Χριστῷ.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱατρεῖον ὤφθη ἡμῖν Μάρτυρες, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, ἡ θήκη τῶν λειψάνων, ἐξ ἧς ἀντλοῦμεν ῥώσιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, κατὰ χρέος ὑμᾶς γεραίροντες ἀεὶ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀθανασίας μάννα Χριστὸν φέρουσα, στάμνε λογική, πικρίας ψυχοφθόρων, παθῶν ἐκλύτρωσαί με, Παρθένε Παναγία, ὅπως πίστει δοξολογῶ σε εὐσεβῶς.

Κανών του τιμίου Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θεῖω εἰς μίαν, συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει, αὐτῷ μόνω ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεριευούσης νηδύος βλάστημα θεῖον, καρπούς με τῶν ἀρετῶν ἐκβλαστάνειν, τῷ Θεῷ πρέσβευε, τῆς ἀκαρπίας μου, λύων τὴν κατήφειαν, καὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον, ἐκ τῆς διανοίας μου, Κυρίου Πρόδρομε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης μέγιστος, ὥσπερ προτρέχων ἀστήρ ἐν γῆ σὺ ἐφάνης, τοῦ τὴν γῆν ἄπασαν, καταφαιδρύνοντος· τοῦτον οὖν ἰκέτευε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, φαύλαις ἐνθυμήσεσι, φωτίσαι Πρόδρομε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ζωὴν τοῖς ἐν ἄδῃ, Πνεύματι θεῖω ἐγγίζουσας, προμηνύσας Προφήτα, τὴν ἐμὴν ζώωσον νενεκρωμένην ψυχὴν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσι, καὶ ὡς ἐκ τάφου πταισμάτων, ἀνάστησον δέομαι, ἔνδοξε Πρόδρομε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, μετὰ τῶν Ἀγγέλων Παρθέने, μετὰ Ἁγίων ἀπάντων, τὸν ἐκ σοῦ Κύριον ἐπιφανέντα ἡμῖν, αἶτησαι δεόμεθα, τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον, καθομολογούντάς σε, κινδύνων ρύσασθαι.

ᾠδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νόμον Θεοῦ ἠθέτησα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ μέλλω κατακρίνεσθαι, καὶ τί ποιήσω οὐκ ἐπίσταμαι· Κριτὰ δικαιοτάτε, οἴκτειρον σῶσόν με, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἄνατολή φιλάνθρωπε, ὑπάρχων ἀνατολῶν, ἀνάτειλόν μοι δέομαι, δικαιοσύνης φῶς, ἐξαίρων με παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ σκότους κολάσεως, Πολυέλεε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς νοητῆς οἰκήτορες, ξύλα κατάκαρπα, τοῦ Παραδείσου Μάρτυρες, πηγαί τὸ θεῖον ὕδωρ ἔχουσαι, κρατῆρες προχέοντες, τὸ πόμα τὸ ἅγιον, ἀνεδείχθητε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μίαν ἐν πλείστοις σώμασι, γνώμην περιφέροντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὰς μυριάδας ἐτροπώσαντο, ἐχθροῦ κοσμοκράτορος, Τριάδα ἀμέριστον, καταγγέλλοντες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθενομήτορ ἄχραντε, μετανοοῦσιν ἡμῖν, καὶ τῷ Χριστῷ προστρέχουσι, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν θέλουσι λαβεῖν, τοῦτον ἴλεων, τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι, πάντων Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γενόμενος, Βαπτιστὰ, φωνὰς τῶν τιμώντων σε, πρὸς αὐτὸν νῦν κατεύθυνον, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, τῇ μεσιτείᾳ ἡμῖν τῇ σῆ παράσχου.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμάρτηκά σοι, ἠνόμησα, καὶ δεινῶς Σωτῆρ ἐπλημμέλησα, καὶ ψυχὴν κατερρύπωσα· διὰ τοῦτο δέομαι, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ οἰκτείρησόν με.

Ἐν ἐρημίᾳ πλανώμενον ἠδονῶν, ἐρήμου τὸ θρέμμα σε, ὁδηγόν τε τοῦ νέου λαοῦ, ἰκετεύω Πρόδρομε, πρὸς μετανοίας ὁδὸν ὁδήγησόν με.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺν Ἀποστόλοις, Προφήταις, Ἱεουργοῖς, σὺν Μάρτυσιν Ἄχραντε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, τοῦ οἰκτείρησαι ἡμᾶς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Ὁδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακούμ προεώρα, τὴν ἄχραντὸν σου μήτραν Ἀγνή· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, καὶ ἐξ ὄρους κατασκιῶν δασέος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ πηγᾶσας ἐκ πέτρας ὕδωρ, πάλαι λαῷ ἀπειθοῦντι Χριστέ, καὶ ἀντιλέγοντι, ὕδωρ τῆς δίψης ἴαμα, ἐκ τῆς ἀνίκμου ψυχῆς μου ὁ Θεός, κατανύξεως σταγόνας, ἐκπλουούσας με βλύσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, ἰάτρευσον εὐσπλαγγνῶ ῥοπή, τῆς μετανοίας φάρμακα, προσεπιπλάττων ὡς ἀγαθός, δωρούμενός μοι ῥώσιν, τὴν ψυχικὴν ὡς οἰκτίρμων.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμπαθοῦς ἀθλοφόροι, τῆς πρὸς τὸ σῶμα φιλίας, ἀποζευγνύντες τὸν λογισμόν, τοῖς τιμωρεῖν ἐθέλουσι, παραδεδώκατε ἑαυτοὺς, ὅπως γνήσιοι τοῦ Κτίστου, χρηματίζητε φίλοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολυώδυνα ἄλγη, πολυειδῶν ἐκ βασάνων ὑπέστητε, ὀπλίται τοῦ Χριστοῦ, καὶ χάριν ἐκομίσασθε, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος δωρεῶν, τῶν παθῶν ἡμῶν διώκειν, τὰς χρονίους ὀδύνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολυώνυμε Κόρη, χαίρε ἐξ ἧς ὁ Λόγος ἐτέχθη, ἀλογίας ἡμᾶς, λύων ἀτόπων πράξεων. Χαίρε νεφέλη φωτεινή, ἢ σκεδάζουσα τὰ νέφη, τῆς ἡμῶν ἀθυμίας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε· τὸν μονογενῆ γάρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. Διό σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγου σε φωνὴν, τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχουσας, Πρόδρομε Κυρίου δυσωπῶ, ἀλογωτάτων ῥύσαι με πράξεων, τῶν λόγοις τιμῶντά σε, καὶ κατὰ χρέος πίστει μακαρίζοντα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ Θεῷ τῷ κτίστη σου βόησον· Ἥμαρτον, ἰλάσθητι Χριστέ, καὶ φοβερᾶς με ῥύσαι κολάσεως, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς τοῦ Προδρόμου θείαις παρακλήσεσιν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κύμασι πολλοῖς, χαλεπῶν παθῶν βυθιζόμενον, καὶ κλυδωνιζόμενον δεινῶς, καὶ συνεχῶς ἀεὶ βυθιζόμενον, Βαπτιστὰ ἐξάρπασον, καὶ σωτηρίας ὄρμῳ καθοδήγησον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Σεραφεῖμ ὑπέρτερον ὄχημα, μετὰ τῶν αὐτῶν Λειτουργῶν, μετὰ ἀγίων ἀπάντων, ἰκέτευε Χριστόν, ὃν ἐκύησας, ἀπεγνωσμένον σῶσαί με Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁρθρίζοντες ἀνυμνοῦμέν σε Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ Μονογενές, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ῥαντίσας με μετανοίας ὑσώπῳ, κάθαρον ρύπτου τῶν παθῶν, ἵνα ὀφθῶ σοι καθαρὸς, ὅταν μέλλης Ἰησοῦ κρίναι τὰ σύμπαντα, τῇ δικαίᾳ σου κρίσει.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οἱ μῶλωπες συνεσάπησαν Λόγε, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, ἰατρὲ τῶν ἀσθενῶν, καὶ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ἴασαι σῶσόν με, διὰ πλήθος ἐλέους.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συντέτριπται τὰ ὀστράκινα σκεύη, τῶν ἄθλοφόρων ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ὁ τόνος τῆς ψυχῆς ἐκρατύνετο πλέον, καὶ ἐλαμπρύνετο, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χεόμενον τῶν Ἁγίων τὸ αἷμα, πᾶσαν ἠγίασε τὴν γῆν, καὶ κατήρδευσε ψυχάς, καὶ ἐξήρανε σαφῶς τῆς ματαιότητος, θολεροῦς τοὺς χειμάρρους.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ τόκῳ σου ἀπεστείρωσας Κόρη, τὴν τοῦ προπάτορος ἀράν, καὶ ἐπήγασας ἡμῖν, εὐλογίας ποταμούς, τοῖς εὐλογοῦσί σε, καὶ δοξάζουσι πίστει.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συνανεστράφης, ὁ ἀκατάληπτος· διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ὡσπερ Ἄγγελος μάκαρ, ἐπολιτεύσω σαφῶς μετὰ σαρκός· διὸ σου δέομαι, σαρκικοῦ φρονήματος, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν εἰς βυθὸν ἀμαρτίας πεσόντα, καὶ ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, προσφυγόντα σοι διάσωσον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺν Προφητῶν περισσότερος ὤφθης· καὶ γὰρ αὐτὸν ἐθεάσω, Προφήτα τὸν κηρυττόμενον, ὄν ἀπαύστως αἰτησαι, τοῦ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, σὺ ὤφθης ὡς ἀληθῶς, Θεοτόκε Παρθένε θεοχαρίτωτε, τῆς στενοχωρούσης με, ἀμαρτίας ἐλευθέρωσον.

Ῥδὴ ς'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας με σύ, σῶσον Σωτήρ, καὶ ῥύσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐπλήγην ἀμαρτιῶν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ κείμαι ἀνενέργητος ὅλος, ὁ πληγωθεὶς δι' ἐμέ λόγῃ ποτέ, Χριστέ ὁ Θεός, οἰκτείρησόν με τῇ σῆι εὐσπλαγχνίᾳ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στενάζω καὶ κακοῖς ἐπιμένω, δακρύω, καὶ τὴν κρίσιν οὐ φρίπτω, ἀναισθησίαν νοσῶν. Λόγε Θεοῦ, οἰκτείρησόν με, καὶ σῶσον τοῖς ἀγαθοῖς κρίμασί σου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄρνες οὐκ ἐρίζοντες ὄλως, οὐ λόγον, οὐ φωνὴν ἀφιέντες, πανευκλεεῖς ἀθληταί, πρὸς τὴν σφαγὴν, καὶ τοὺς αἰκισμοὺς, προσήγεσθε, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θηρίοις παρεδίδοσθε βρῶμα, θαλάσσης τοῖς βυθοῖς ὠμιλεῖτε, ἀγαλλομένη ψυχῇ· ὅθεν ὑμᾶς Χριστός, Ἄθληταί, νίκης στεφάνοις, τοῖς ἀφθάρτοις ἐκόσμηι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ θύρα τῶν πιστῶς σωζομένων, ἡ πύλη ἦν διώδευσε μόνος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, πύλας ἡμῖν δικαιοσύνης, ὑπάνοιξον, τοῖς πιστῶς σε ὑμνοῦσι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου, ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, κυβερνήτα διάσωσον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑδατι χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς, ὑποκλιθέντα, τῇ χειρὶ σου ἐβάπτισας, ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευε,

καταπέμψαι μοι ὕδωρ, σοφὲ κατανύξεως, τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄβυσσον ἐλέους ἐν ποταμῷ, Προφήτα λούεις, ὑπερῶα τοῖς ὕδασι, οὐρανοὺς στεγάζοντα,
Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, ὃν δυσώπησον, ἐπομβρῆσαί μοι ἄφεσιν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μετανοεῖτε, ἀνεκραύγαζες Πρόδρομε, ἧς τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς
πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ τῇ σκέπῃ σου, τῇ σεπτῇ καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντε ἡ σάρκα τῷ πλαστουργῷ, δανεισαμένη, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, σὺν Προφήταις
ἅπασιν, Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, τοῦτον πρέσβευε, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαί με.

Ῥδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐγυμνώθην χιτῶνα ἀφθαρσίας, ἐνεδύθην δὲ ἔργα ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι οἰκτίρμον Θεέ· Ἀρετῶν
στολαῖς με καταφαίδρυνον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁφθαλμοῖς ἀκολάστοις ἐσπιλώθην, ἐπαφῇ ἀκρασίας ἐρρυπώθην, καὶ ἐβδελύχθην ἐνώπιόν σου
Ἰησοῦ, ὡς τὸν Ἄσωτον δέξαι με.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερτέραν ζωὴν ἠγαπηκότες, ὑπερτέρους ἠνέγκατε τοὺς πόνους, Χριστοῦ ὀπλίται, φωστήρες
θεῖοι· διὰ τοῦτο πιστῶς μακαρίζεσθε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρυνθέντες τῇ αἴγλῃ τῶν βασάνων, ἀπηστράψατε πλέον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντα ζόφον τῆς
ἀθεΐας ἐδιώξατε, ἅγιοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τὸν πάντων τεκοῦσα συνοχέα, τοῦ συνέχοντος ζόφου τῆς ἀγνοίας, καὶ ἀμαρτίας ἀπάλλαξόν
με, Δέσποινα, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Κανών του Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὕμνουντες ἐβόων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λύχνος τοῦ Ἡλίου, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, ἐσβεσμένην ῥαθυμίᾳ καὶ τυφλώπτουσαν, μετανοίας πρὸς τρίβους καθοδηγῶν με, Βαπτιστὰ Κυρίου Πρόδρομε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς κρίσεως τὴν ὥραν ἐννοῶν, ὅλος δέδοικα, περικείμενος πληθὺν ἀτόπων πράξεων. Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, πρόστηθι ῥύσαι με, πυρὸς ἀποκειμένου μοι.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προστάτα τῆς ζωῆς μου, ἀντιληπτόρ μου Πρόδρομε, ἐξ ἐχθρῶν μου ἀοράτων ὀρωμένων τε, περιφύλαπτε σκέπε, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, μέτοχον ποιήσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Υἱόν σου ἰκέτευε, σὺν Προφήταις, Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι, τῆς μελλούσης ἀνάγκης, ἀπολυτρώσασθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ τιμώντας αἰεὶ.

ᾠδὴ η'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοί, καὶ βυθὸς καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὅτι τὸν φόβον σου οὐκ ἔχω, ἐνοικοῦντα τῇ καρδίᾳ τῇ ἐμῇ, πᾶσαν ἐτέλεσα σαρκός, ἀμαρτίαν ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τρέμω σου τὴν δίκην, παμβασιλεῦ, μή με βδελύξη, νυνὶ μεταγνόντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Γῆς τῆς ἁγίας ἐπιβῆναι, Πολυέλεε ἀξίωσον κάμέ, ἣν κατοικοῦσιν οἱ πραιεῖς, μετανοίᾳ ἀποπλύνας με, γηϊνῆς ἀμαρτίας, ὁ ἐπὶ γῆς ἀναμαρτήτως, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῷ οἰκείῳ ὑμῶν αἵματι, κατεβάφησαν οἱ πόδες ὑμῶν, ὑποσκελίζοντες ἐχθρούς, καὶ πορείαν τὴν οὐράνιον, ποιούμενοι ὁσίως, πανευκλεεῖς Χριστοῦ, τοῦ πάντων Θεοῦ Ἄθλοφόροι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐναπεδύσασθε προθύμως, πρὸς τὰ μέγιστα παλαίσματα ὑμεῖς, ἀπογυμνώσαντες ἐχθρόν, καὶ αἰσχύνην ἐπενδύσαντες· διὸ στεφανηφόροι ἐν οὐρανοῖς χορεύετε, εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ Ἰακώβ τὴν καλλονὴν σε, ὁ ὠραῖος κάλλει Κύριος ἀγνή, ἡγαπηκῶς τὴν σὴν νηδύν, Παναμώμητε κατώκησεν, ἀνθρώπων τὴν οὐσίαν ταῖς καλλοναῖς, φαιδρύνων τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρημάτων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβεῖα προεστῶτες Νεανία· τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄμνον τοῦ Θεοῦ ὁ κηρύξας, τὸν τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἀφαιροῦντα, Ἰωάννη θεῖε Προφήτα, τοῦτον ἐκδυσώπησον, τὸ φορτίον λύσαι τῶν ἀμαρτημάτων μου, καὶ τῶν σωζομένων μερίδος ἀξιῶσαι.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καμίνου φλογὸς καιομένης, σκότους ἀφεγγοῦς τε ἐξωτέρου λύτρωσαί με, τὸν ἐν σκότει πονηρῶν ἔργων, ὅλον συνεχόμενον, δυσωπῶ σε Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, διὰ τοῦ ἐνδόξου καὶ θείου Βαπτιστοῦ σου.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρήμοις ψυχαῖς χερσωθείσαις, διὰ μετανοίας εὐκαρτίαν ὁ κηρύξας, τοῦ Κυρίου θεῖε Προφήτα, ἀκανθηφορήσασαν τὴν ψυχὴν μου, πάσαις ἡδοναῖς καθάρισον, ὅπως ἐκβλαστήσω ἀγαθῶν ἔργων στάχυν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Μήτηρ Θεοῦ ἐκδυσώπει, μετὰ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, Προφητῶν τε, Ἀποστόλων καὶ τῶν Μαρτύρων, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ μελλούσης πάντας κολάσεως ρύσασθαι, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀεὶ ὁμολογούντας.

Ῥδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυῖδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατηύθυνεν ἡμᾶς,

εις ὁδὸν εἰρήνης.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἴδου καιρὸς εὐπρόσδεκτος, καὶ ἡμέρα ἰλασμοῦ, ἐπιστρέψαι θέλησον λοιπόν, ὦ ψυχὴ, ποιούσα καρπὸν μετανοίας, μὴ ἄκαρπὸν σε εὖρη, θανάτου ἀξίνη φοβερά, καὶ ὡς συκὴν τὴν πάλαι ἐκτεμοῦσα, τῷ πυρὶ τῷ ἐκεῖθεν πέμψη.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς ὁ ποτὲ πλούσιος, ἐπαγάλλομαι τρυφαῖς, ἀσπλαγχνίαν ἔχων πρὸς τὸν πέλας πολλήν, καὶ πῦρ δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό μου τὴν λιθῶδη, ἀπόπλυνον Δέσποτα ψυχὴν, ὅπως κἂν ἐπὶ τέλους, εὐσπλαγχνίᾳ λαμπρυνθῶ ὁ ἐσκοτισμένος.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σημειωθέντες αἵματι, θεῖοι Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν σημείοις πίστει ἐναθλοῦντες στερρῶς, ἀπίστους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε, καὶ πλάνης ἀνιέρου πολλοὺς, ἀφηρηπάσατε λαοὺς, μεταβολαῖς ἐνθέοις, λαμπρυνθέντας τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦκονημένα ὠφθητε, ξίφη τέμνοντα ἐχθροῦ, παρατάξεις θεῖοι Ἄθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ σκεύη τὴν αἴγλην χωρήσαντα, τῆς ἀγίας Τριάδος, καὶ λύχνοι πυρσεύοντες τὸ φῶς, τῆς εὐσεβείας πίστει, καὶ δόξης τῆς νοητῆς, ἀληθεῖς ὀπλίται.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτοειδὴ νεφέλην σε, ὁ Προφήτης προορᾷ, ἐξ ἧς μέγας Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ ἐφώτισε τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα· αὐτὸν οὖν δυσώπει ἀγαθή, τὰ τῶν παθῶν μου νέφη ἐκδιώξαι, καὶ φωτὶ θείῳ φαιδρυνθῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον Ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, πατρὸς ἀνάρχον Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ νόμου σκιᾶς προκύψας, τὴν αἴγλην τῆς θείας χάριτος, πλουσίως ἐθεάσω, τὰ τῆς γῆς πληρώματα σοφῆ φωταγωγούσαν, καὶ σκότος ἀποδιώκουσαν, τῆς ἀγνωσίας Προφήτα· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς μάρτυς Χριστοῦ, ὡς θεῖος Βαπτιστής, ὡς μετανοίας λαμπτήρ, ὡς ὀρθρος εὐσεβείας, παλαιὰς μεσίτης καὶ καινῆς, παλαιωθεῖσαν κακία, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, δι' ἐπιγνώσεως θείας, καινουργήσας φωταγωγήσον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ὥρᾳ φρικτῆ, ἐν ὥρᾳ φοβερᾷ, ἐν ὥρᾳ δίκης σοφέ, κρινόμενόν με ῥύσαι, ἀπειλῆς μενούσης με ἐκεῖ, καθυπακούοντα ἔχων, τῶν σῶν δεήσεων, οἶά περ φίλος νυμφίον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Μήτηρ Θεοῦ, ὡς Μήτηρ τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Λόγου Θεοῦ, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων, τοῦτον δυσώπει ἀεὶ, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Κατανυκτικά

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελῶνῃ στεναγμόν, καὶ ὡς τῇ πόρνη δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι, ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Πολλάκις τὴν ὕμνωδιαν ἐκτελῶν, εὐρέθην τὴν ἀμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ ἄσματα φθειγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος, ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον, ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὠμολόγησαν, τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀσπόρως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἐκβοῶμεν σοι• Χαίρε Παναγία Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολὴν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας, τὸν δὲ Ληστήν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἐσπιλωμένην, κекτημένος τὴν ψυχὴν, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσέρχομαι, κατεγνωσμένος ὄλος, καὶ ἠττημένος κράζω σοι Σωτήρ, τῷ εἰδοῦτι μόνῳ τὰ κρύφια· Κάθαρόν με τῆ σῆ, εὐσπλαγχνία Χριστέ.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὡς μεσίτης παλαιᾶς, καὶ τῆς καινῆς γινόμενος, θεῖε Βαπτιστά, παλαιωθέντα με ππαίσμασιν, ἀνακαινίσας δίδου, σαῖς ἰκεσίαις βαίνειν ἀσφαλῶς, πρὸς, μετανοίας τρίβους Πανεύφημε, εἰσαγούσας, καλῶς, πρὸς Βασιλείαν Χριστοῦ.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ἀγωνισάμενοι, γενναῖοι Ἀθληταί, μυρίους πόνους ἠνέγκατε, καὶ διὰ τοῦτο πάντα πόνον κουφίζετε διηλεκῶς, καὶ πνευμάτων λώβην διώκετε• ὅθεν πίστει ὑμᾶς Ἅγιοι δοξάζομεν.

Δόξα...

Φῶς καὶ ζωὴ καὶ παντουργός, ἡ τρισυπόστατος, Μονὰς ὡς ἀληθῶς ὑπάρχει, ἦν περ δοξάζομεν. Πατήρ γάρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ὁ ἐνιαῖος καὶ συνεκτικός, τῶν ἀπάντων Δεσπότης καὶ Κύριος, εἰς Θεὸς ἐν τρισί, Προσώποις γνωρίζεται.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄμαρτάνοντα αἰεὶ, καὶ παροργίζοντα Θεὸν τὸν ἀγαθόν, Παρθενομήτορ οἰκτείρησον, καὶ μετανοίας τρόποις, ὡς ἀγαθὴ βελτίωσον Ἀγνή, ὅπως τὰς μελλούσας κολάσεις φύγω, ὑμνῶν ἐκτενῶς, Κόρη τὴν πρεσβείαν σου.